

8.หน้าที่ของอุปลักษณโรคในตำรายา “ขันธวิภังคินี คำกาพย์” ฉบับภาษาไทยถิ่นใต้

ผู้แต่ง: เชิดชัย อุดมพันธ์

สาขาวิชา : ภาษาไทย

ปีที่สร้างผลงาน : 2557

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาหน้าที่ของอุปลักษณเกี่ยวกับโรคในตำรายาขันธวิภังคินี คำกาพย์ ฉบับภาษาไทยถิ่นใต้ โดยเบื้องต้นจะจำแนกอุปลักษณโรคที่ปรากฏในขันธวิภังคินี คำกาพย์ จากนั้นจึงวิเคราะห์ถึงหน้าที่ของอุปลักษณเหล่านั้น ด้วยมุมมองทางด้านวิจันปฏิบัติศาสตร์

อุปลักษณที่พบในตำรายาขันธวิภังคินี คำกาพย์ มีทั้งหมด 9 ประเภท ได้แก่ อุปลักษณมนุษย์ อุปลักษณสัตว์ อุปลักษณพืช อุปลักษณวัตถุ อุปลักษณของเหลว อุปลักษณทิศทาง อุปลักษณอาหาร อุปลักษณสี และอุปลักษณไฟ อุปลักษณเหล่านี้อยู่ในแวดวงความหมายต้นทางที่เป็นรูปธรรมเข้าใจได้ง่าย เพื่อสื่อถึงมโนทัศน์เกี่ยวกับโรคซึ่งเป็นแวดวงความหมายปลายทางที่มีความซับซ้อนหรือเป็นนามธรรม อุปลักษณโรคที่ปรากฏในขันธวิภังคินี คำกาพย์ทำหน้าที่ 2 ด้านคือ หน้าที่ด้านการถ่ายทอดความคิด และหน้าที่ด้านการเรียบเรียงความ ทั้งนี้หน้าที่ที่สำคัญของอุปลักษณในตำรายาขันธวิภังคินี คือ หน้าที่ด้านการถ่ายทอดความคิดที่มุ่งเน้นสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับมโนทัศน์ของโรคด้วยการเปรียบเทียบกับมโนทัศน์ที่เคยรับรู้หรือสัมผัสมาก่อนและเข้าใจได้ง่ายกว่า

คำสำคัญ: หน้าที่ของอุปลักษณ, อุปลักษณโรค, ขันธวิภังคินีคำกาพย์
